

Svatá Hora

3

2014

ročník
LI

Mons. Herbst o Panně Marii • Svatá Hora v Itálii • Bohuslav Reynek

OBSAH

Úvodník

Dva případy **3**

Představujeme vám

Bohuslav Reynek **4**

Ze Svaté Hory

Výroční zpráva Matice Svatohorské **7**

Zprávy ze Svaté Hory **9**

Pohledy do svatohorských kupolí **14**

Spiritualita

Milosti Panny Marie v obrazech **10**

Slavnost Nejsvětějšího Vykupitele **20**

Tanec Svaté Trojice **22**

Homilie biskupa Karla Herbsty **23**

Informace

II. ročník výstavy fotografií Svaté Hory **18**

Poutníci **25**

Exercicie, poutě, bohoslužby **25**

Dva případy

Byl jsem se svými přáteli navštívit rozsáhlý jeskynní komplex na Slovensku. Těšili jsme se na nevšední zážitek ze setkání s podzemní krásou. Dlužno poznamenat, že zážitek to vskutku nevšední byl.

Cestu podzemím nám zpestřili dva asi tak dvacetiletí mládenci. Pískali, skákali, vydávali různé zvuky, vzájemně si podráždili nohy a pošťuchovali se, a tak rušili výklad průvodkyně a některým z návštěvníků způsobili zvýšení hladiny adrenalinu v krvi. Měl jsem u sebe deštník, protože venku pršelo, a přiznávám se, že bych ho nejraději použil jako nástroj k jejich umlčení. Chování chlapců však jejich rodičům očividně nevadilo a patrně se u nich doma jakékoliv výstřednosti neřeší. Po vyjití na zemský povrch jsem byl těžce rozladěn. Skloubit návštěvu krásných míst s výstředností konkrétních jedinců je občas doslova nemožné. Moje hodnocení takové rodiny nebylo příliš lichotivé.

Ve druhém případě bylo nemožné nevšimnout si dospívajícího chlapce, který na sebe upozorňoval tím, že v restauraci, kde jsme obědvali, po celou dobu nedokázal odložit mobil z ruky. Neprohodil s nikým ze své skupiny ani slovo, jen nepřítomným pohledem vyjadřoval, že družení se s lidmi mu nic neříká. Nakonec se posadil se svým věrným druhem mobilem na podezdívku u krbu a neustále cosi v telefonu vyhledávané, vyčkával odjezdu z nudného místa. Rodiče byli zřejmě spokojeni, že se chlapec dokázal zabavit sám. Byl to smutný pohled.

Tito tři mladí muži se stali předmětem našich rozhovorů cestou domů. Všimáme si toho, jací lidé jsou a dokážeme se o nich před druhými vyjadřovat. Je to naše běžná denní zkušenost. Tendenci mít představu o tom, jací by druzí lidé měli být, máme všichni. Opravdu ale známe toho, o kom se vyjadřujeme?

P. David Horáček

Fotografie na titulní straně časopisu:

Soška Panny Marie v šatech ušítych podle vítězného návrhu loňské letní soutěže

Fotografie v časopise: archiv Svaté Hory

osobnost **Ostny** v závoji

Bohuslava Reynka

Svět, jak jej viděl Bohuslav Reynek, byl a prostřednictvím jeho tvorby stále je světem fascinujícím, ať už je zachycen ve verších, či v obrazech. Dojem, který v člověku vyvstane při čtení Reynkových básní, ty zvláštní zámlky úzkosti prosvícené září naděje a něhou Boží blízkosti, se pak vrací i při pohledu na umělcovy grafiky.

Velkou retrospektivní výstavu Reynkových grafických prací, která je do konce července k vidění ve Valdštejnské jízdárně, sice provází necitlivá reklamní kampaň, která je v ostrém nesouladu s hlubokou neokázalostí autorova díla, ale samotná výstava Vám zprostředkuje setkání s neopakovatelnou intimitou a duchovní silou tvůrce, který patří mezi nejlepší české básníky a výtvarníky vůbec. V souvislosti s návštěvou této výstavy jsem se opět na čas ponořil i do Reynkova díla básnického a rád bych skrze tento malý portrét nabídl setkání s touto osobností i Vám. V Reynkově díle se před námi rozprostírá obraz krajiny, kterou v sobě má podvědomě ukrytou každý z nás. Krajiny naděje, které člověk přese všechna úskalí svých pochybností znovu dává místo ve své duši.

Bohuslav Reynek, básník, grafik a překladatel, se narodil 31. května roku 1892 v Petrkově u Havlíčkova Brodu. Tam prožil většinu svého života a tam také 28. září 1971 zemřel. Jako jedináček byl předurčen k převzetí rodového statku, a proto po vystudování jihlavské reálky odešel do Prahy na Vysoké učení technické, aby jako budoucí inženýr pozvedl jeho hospodářskou úroveň. Nezájem a nechuť ke studiu technických věd jej však po prvním semestru přivedly zpět na petrkovské hospodářství, kde se spíše než zemědělské praxi věnoval psaní veršů, překládání, kreslení a malování.

Již v roce 1909 vznikají jeho první olejomalby. První básně pak o tři roky později. Ty mu poprvé vycházejí v roce 1914 v Moderní revui. V témže roce se seznamuje s Josefem Florianem, vydavatelem Dobrého díla ve Staré Říši, jenž jako jedna z výrazných osobností tehdejší české kulturní krajiny bude mít na budoucí básníkův umělecký vývoj zásadní vliv a se kterým bude Reynek po celý zbytek života pojít pevně a tvůrčí přátelství.

Rodný statek a příroda kolem něj ovlivnily celou Reynkovu tvorbu – spolu s hlubokým zakotvením v křesťanské víře – nejvíce. Tato krajina formovala fyzický i duchovní obzor jeho díla. Svůj život prožil v těsném spojení s přírodou a zvířaty, v kterých viděl ruku Stvořitele, jeho zprostředkovanou přítomnost. Tvořil v samotě, spjat s Bohem, krajem a pokoleními předků.

Komplex Reynkovy umělecké osobnosti vzniká spojením tří uměleckých aktivit: tvorby básnické, výtvarné a překladatelské. Společně pak vytváří jeden nerozlučný celek, jehož části se navzájem prolínají a ovlivňují.

Mezi nejvýraznější pojítka prvních dvou patří výrazná barevnost, která je pro Reynkovo umění typická od začátku a tvoří významotvorný fakt veškeré jeho tvorby. Pro raná díla, ovlivněná sovětským impresionismem, jsou charakteristické jasné barvy. Jasnost se však postupně vytrácí – z děl básnických i výtvarných – a nahrazuje ji spíše mlhavost a zastřenost, které dávají více tušit než znát. A právě tento atribut jisté zamířnosti se stává jedním ze základních principů básnickových pozdějších veršů.

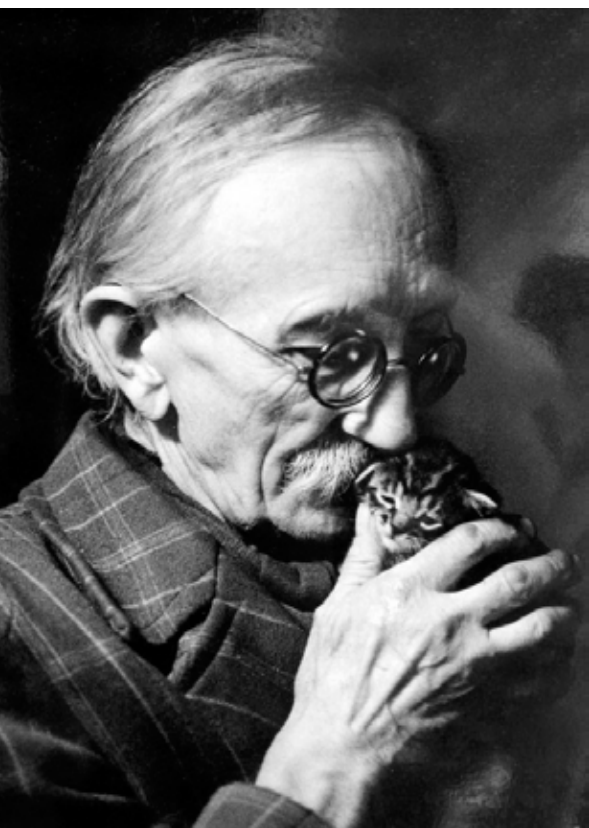
Reynek-výtvarník začal s kresbou a malováním okolo roku 1915. Na počátku dvacátých let se věnoval především olejomalbě a akvarelu, objevuje však už i tvorbu grafickou. Té se začíná intenzivně věnovat v druhé polovině třicátých let. Suché jehly a lepty pak zcela převládnu a stanou se jeho základním výtvarným žánrem, kterým také vstoupí do povědomí české veřejnosti jako výtvarník.

Třetím rozměrem umělecké tvorby je neuvěřitelně bohatá Reynkova činnost překladatelská, jejíž začátky spadají do doby vzniku jeho prvních veršů. Překládal z němčiny a francouzštiny a učinil v této oblasti významné objevy, kterými značně obohatil českou literaturu. Byl prvním českým zprostředkovatelem francouzských katolických spisovatelů, jakými byli například Ch. Péguy, M. Jacob, F. Jammes, T. Corbi re a další. Vedle jejich katolicity to byl i francouzský symbolismus, jehož metaforičnost v symbióze s expresionistickou obrazivostí tvoří specifikum Reynkovy tvorby.

Překlady ovlivnily i umělcův osobní život. Právě díky nim se seznámil s francouzskou básnířkou Suzanne Renaud, kterou si v roce 1926 vzal za ženu a která také učinila Francii Reynkovým druhým domovem – v desetiletí 1926 – 1936 trávili vždy polovinu roku v básnířčině rodném Grenoblu. Mezi nejvýznamnější Reynkův překladatelský čin patří přetlumočení téměř celého díla Georga Trakla, které významně ovlivnilo nejednoho budoucího velikána české poezie (F. Halase, V. Závadu, J. Zahradníčka). Trakl se stal rovněž jedním z důležitých inspiračních zdrojů Reynka-básníka v jeho expresionistickém období.

Válka dolehla na rodinu Reynkových velmi intenzivně. V roce 1944 jim byl dokonce zabaven petrkovský statek a na několik měsíců jej museli opustit. V padesátých letech byl pak vyvlastněn a zvolna devastován. Nato přichází tíživá léta normalizace. Vznikají umělcovy vrcholné básně. Po smrti své ženy Suzanne v roce 1964 dožívá Bohuslav Reynek zbytek života v samotě, nikoliv však opuštěn, se svými dvěma syny v polorozpadlé usedlosti, obklopen zpusťou zahradou. Zde skončil svou strastiplnou pouť k branám ráje básník, který patří mezi nejvýznamnější křesťanské básníky dvacátého století, a přesto prošel životem většiny představitelů literární vědy téměř nepovšimnut.

Básnický svět Bohuslava Reynka je světem na pozadí ročních dob. Pravidelný rytmus přírody zde funguje jako neměnná a nevyčlujíc se jistota světa. Tento cyklický čas se pak prolíná s událostmi roku církevního. Jeho poezie je prosvycena křesťanskou vírou, která však není přijímána naivně, bez výhrad. Vztah k ní je komplikovaný. Umělec neustále hledá smysl života, samotné existence. Jeho víra ve spasení je v neustálém přerodu.

Oporu na této cestě za poznáním s nejistým koncem nalézá Reynek v přírodě, ve věcech i zvířatech, pravidelně se opakujících dějích. Velké dějinné události ho nezajímají. To, co hýbalo historií (a stejně tak i přelomy v jeho osobním životě), prošlo jeho tvorbou nezaznamenáno. Dramatická rychlost dějinného času jako by se ho přímo netýkala. Na jejich existenci nereaguje primárně slovem, ale atmosférou básní. V těžkých životních chvílích umělec naděje ubývá, celkové vyznění veršů se výrazně ztemňuje.

Mrtvá kočka

Vrak z bídy břehu,
vychrtlá, malá
kočka tu leží.
Teplou a svěží
rozdala něhu.

Smutně tu čeká
na krůpěj mléka
od luny a sněhu.
Noc po sobotě,
zima je, svítá
luna kamenitá.
Stydně mrtvé kotě.

Čí vina je smyta?

(ze sbírky *Sněh na zápraží*)

Pro Reynkovo dílo existovala jediná realita věků, odehrávající se zas a znova v každém novém stvoření. Jeho křesťanské vnímání času mu dává naději, že časem bude všechno zlé překonáno. Žije v jistotách trvalých hodnot, narušení či rozvrat proto vnímá jako něco pomíjivého. Jeho naděje (i zoufalství) pochází z jiných dimenzí než současné probíhající události. Proto před aktuálními tématy, odehrávajícími se na pozadí světových válek, národního ohrožení, poválečného entuziasmu i za utlačování komunistickým režimem, dává přednost jitrní mlze, soumraku, bodláčkům a mrtvé kočce:

Básníka, který dokáže dát takovému okamžiku tak silný výraz, nemůže zajímat pohyb dějin zachycený v datech. Proto se uchyluje do konkrétní každodennosti, do téměř monotónní všednosti, protože jediné tam má šanci dostat se k jádru hledaného: k pravdě přesahující bytí i stvoření.

Reynek však není básník-realista, zachycující okolí popisně, s odstupem. Jde mu o něco jiného než o pouhé krajinářství. Příroda v jeho podání získává pečeť nezaměnitelnosti. Ve všech reáliích a projevech venkovského života spatřuje něco víc než jen obyčejné jevy. „Věci a osoby a významy jsou tu jiného řádu než běžně fotografického a faktografického, jsou nadexponovány či podexponovány podle tajemných metafyzických a nadreálných souvislostí. Toto specifické a konkrétní vnímání reality se utváří už v rané fázi Reynkovy tvorby. Tajemství obestírá vše. K poznání pravé podstaty věcí je však třeba pokory a trpělivého pozorování. Na malém, přesně vymezeném kusu půdy vypovídá Reynek o neopakovatelné chvíli a duchovní zkušenosti.“ V tom tkví podle Mojžíra Trávníčka evangelijní charakter Reynkovy poezie. Nespočívá v tematice ani v ornamentu; „biblický je jeho pohled, metoda, to, jak se soustředí na podstatné médiiem zdánlivě nahodilého.“

A v tomto magickém společenství s věcmi, zvířaty a mrtvými, kteří zde po sobě zanechali stopy svých životů, prožívá básník svůj vnitřní boj o duši; „s břemenem nešťastných duší“, které má „zavřeny v útrokách“ a které jej „tvrdě stahují ke dnu.“ Oporou v nejtěžších chvílích je mu mariánský kult. U Panny Marie, matky Boží, která je pomocnicí všech zarmoucených a útechou všem potřebným, vidí útočiště v úzkosti.

Přes všechny pochybnosti a otázky Reynek nikdy nevnímal život jako nesmyslný úděl, ale přijímal jej jako dar. I zdánlivě marný nebo zbytečný čin je (i ve chvíli bezmoci a úzkosti) Bohem přetvořen na součást díla vykoupení; předjímá a předznamenává nové nebe a novou zemi. A s tímto vědomím a pocitem si Bohuslav Reynek pokaždé našel svou cestu k naději, i když byla strmá. I v té největší úzkosti se v jeho verších jako záblesk objeví alespoň tenký paprsek světla. V doslovu ke kompletnímu vydání Reynkových básnických spisů tak Mojžíra Trávníček mohl napsat: „Vrátil poezii prapůvodní jistotu, že všechno má smysl.“

Mikoláš Troup

Okénko Matice Svatohorské

VÝROČNÍ ZPRÁVA MATICE SVATOHORSKÉ

za období od 25. 5. 2013 (minulá výroční schůze) do 25. 4. 2014 (poslední řádné zasedání výboru)

ÚVOD

Matice Svatohorská je sdružením přátel a příznivců Svaté Hory. Jejich členství je odrazem snahy se jakýmkoli způsobem – modlitbou, vlastní prací či finančním příspěvkem – podílet na tom, aby toto poutní místo stále více rozkvétalo a všichni se zde cítili jako doma. Všichni členové Matice Svatohorské pak tvoří jedno velké společenství. Každý pátek na sebe všichni vzájemně v modlitbě pamatují a rovněž je v bazilice sloužena v 7 hodin mše svatá za všechny živé i zemřelé členy Matice Svatohorské a dobrodince Svaté Hory. Představenstvo je povinno všem členům každoročně podat informace o činnosti Matice. Činíme tak formou této výroční zprávy, která uzavírá první rok práce výboru.

ČLENSKÁ ZÁKLADNA

Za rok 2013 se počet členů Matice Svatohorské opět snížil.

	k 25. 5. 2013	k 25. 4. 2014
registrovaných	1238	1222
zemřelých	23	18
zrušilo členství	2	2
nových členů	6	4
aktivních	894	878

VÝBOR MATICE, SCHŮZE VÝBORU A VÝROČNÍ SCHŮZE

Poslední výroční schůze se uskutečnila dle Stanov Matice Svatohorské 25. 5. 2013 na Svaté Hoře. Program byl zahájen v 10 hodin mší svatou v bazilice, které předsedal P. Jan Sokulski, administrátor na Svaté Hoře a protektor Matice Svatohorské. Následovalo shromáždění členů a oceněných dárců v refektáři kláštera. Na programu byla prezentace dění na Svaté Hoře a film o stavbě nových varhan z cyklu České televize Toulavá Kamera, poděkování dárcům, předání bronzových medailí dárcům nad 10000Kč, grafických listů příbramského výtvarníka Jana Čáky dárcům nad 50000Kč a občerstvení. Výroční členská schůze pokračovala schválením programu, mandátové a volební komise, přednesením výroční zprávy, zprávou revizní komise, diskusí a volbou orgánů Matice Svatohorské (výboru a kontrolní komise). Následovalo občerstvení, vyhlášení výsledků voleb a diskuse s protektorem MS Janem Sokulskim. Dále byla na programu prohlídka výstavy fotografií o Svaté Hoře s výkladem a závěrečným požehnáním v bazilice.

Výbor Matice svatohorské se scházel pravidelně jednou za měsíc s výjimkou letních prázdnin.

HOSPODAŘENÍ

Kontrolní komise provedla v květnu 2014 kontrolu hospodaření Matice Svatohorské za rok 2013. Její výsledky jsou obsahem následující zprávy.

ČINNOST

Velké varhany

Díky vaší štědrosti mohla opět pokročit stavba velkých varhan pro Svatou Horu. V závislosti na finančních prostředcích, které Matice průběžně shromáždí, pokračuje varhanář Šlajch na stavbě varhan. Téměř veškerá práce a úsilí všech členů výboru je věnována tomuto projektu, zvláště zajišťování jeho financování. Od prosince 2008, kdy byla stavba velkých varhan zahájena, bylo investováno již 7.612.300 Kč, z toho za uplynulé období téměř 1,5 milionu korun. Varhany je nadále možné podpořit také odesláním dárcovské SMS. Cena DMS je 30 Kč, na varha-

ny se odesláním jedné DMS přispěje 28,50 Kč.

Všechny práce, které mohly být provedeny v dílně pana varhanáře Šlajcha, jsou hotové. V letošním roce se nám podařilo získat dárcu, který bude financovat výrobu cínových píšťal od prvotřídního portugalského výrobce. Pro další postup stavby varhan je však nezbytné zajistit jejich montáž a nahlášení a provést řezbářské práce, barvení a zlacení. Za tím účelem zajistila MS možnost adopce jednotlivých píšťal. Celkem je pro adopci k dispozici 122 prospektových (viditelných) píšťal + 30 píšťal jazykových nejsilnějšího pedálového rejstříku Posauu + 2 zvonkohry. Cena adopce se pohybuje v rozmezí 1.000,- až 150.000,- Kč podle velikosti píšťaly. Bližší informace je možné získat na webových stránkách Svaté Hory <http://svata-hora.cz/varhany/adopce/>. Prosíme Vás o pomoc a předem Vám děkujeme za každou adoptovanou píšťalu.

Stavba varhan byla v rámci soutěže veřejných sbírek na památku pořádané Institutem pro památky a kulturu, o.p.s. oceněna prvním místem v kategorii „Nejlépe prezentovaná veřejná sbírka v roce 2013“ a zároveň třetím místem v kategorii „Finančně neúspěšnější sbírka v roce 2012“.

Časopis

V období 1. republiky, kdy se díky Matici uskutečnily zásadní projekty, např. stavba exercičního domu, oprava náměstí a celého areálu a stavba varhan, začala Matice s vydáváním časopisu Svatá Hora, který byl jejím věstníkem. V návaznosti na tento historický fakt se ke dni 7. dubna 2011 Matice Svatohorská stala opět jeho vydavatelem. Převzala jej po vzájemné dohodě od Římskokatolické farnosti. Prvním impulzem znovuzrození časopisu byl skromný počátek jeho novodobé éry pod patronátem P. Josefa Břicháčka. K dalšímu rozvoji došlo zejména péčí svatohorského faráře P. Stanislava Přibyla. S odchodem P. Přibyla ze Svaté Hory časopis postupně převzali šéfredaktoři P. Josef Michalčík a poté P. Anton Verbovský. Roku 2011 nakonec dochází k opětovnému převzetí vydávání časopisu Maticí Svatohorskou. Hlavní podíl na vydávání časopisu má redakční rada ve složení P. David Horáček, Jiří Kala a regenschori Mikoláš Troup. Tímto bychom jim i ostatním přispěvatelům chtěli vyjádřit naše upřímné díky.

Benefiční koncerty

Ve spolupráci s Ing. Ivanem Fuksou, který zajistil dva interprety z Národního divadla v Praze (sólistu ND Vratislava Kříže a trumpetistu orchestru ND Vladimíra Rejlika), úspěšně pokračuje série benefičních koncertů. V prosinci 2013 se uskutečnil adventní benefiční koncert a v dubnu 2014 další. Celý výtěžek vstupného byl poukázán na stavbu nových velkých varhan.

Putovní výstava fotografií Svaté Hory

Od května do září 2013 byla ve Svatohorském poutním muzeu ke zhlédnutí putovní výstava fotografií Svaté Hory, kterou pořádá Matice pod názvem „Svatá Hora, místo přesahující hranice“. Od října do prosince 2013 bylo těchto cca 60 fotografií, které vznikly v posledních deseti letech, k vidění v Bavorsku. Výstavu doprovází soutěž návštěvníků o tři fotografie, které je nejvíce osloví. Z 12 vítězných fotografií pak byl vytvořen Svatohorský kalendář, který byl zájemcům zaslán na dobírku. Nad konáním výstavy převzali záštitu Ing. Pavel Pikrt, starosta města Příbram a paní Josefa Schmidt, starostka obce Kollnburg v Bavorsku. Výstava se konala za finančního přispění Česko-německého fondu budoucnosti a města Příbram.

Zpívání u jesliček

V době Vánoc se v Bazilice na Svaté Hoře uskutečnilo zpívání koled u jesliček. Pro účastníky byly k dispozici speciálně vytištěné zpěvníčky. Zpěv lidu doprovázeli profesionální i amatérští varhaníci. Zpěv se uskutečnil celkem ve čtyřech termínech, vždy s velkým ohlasem všech zúčastněných. Bazilika byla vždy plně obsazena a celou hodinu zde zněly vánoční koledy.

Výsadba růží

Díky dotaci města Příbram, podpory farnosti, Sacromontana s.r.o. a řádu Redemptoristů zorganizovala MS výsadbu dvou záhonů růží u vchodu do areálu u Pražské brány.

ROZPRACOVANÉ A PLÁNOVANÉ AKTIVITY

Plánování dalších akcí – zvelebování areálu Svaté Hory – bylo pozastaveno. Čeká se na výsledek grantového řízení. Grant je určen na celkovou rekonstrukci areálu Svaté Hory. Matice Svatohorská se podílela na financování projektové dokumentace.

V letošním roce pokračuje putovní výstava fotografií Svaté Hory. Fotografie bylo již možné zhlédnout na Dobříši a v Ostrově u Tochovic, v současné době putuje Německem.

Dnem 1. 1. 2014 proběhla v souvislosti s platností nového Občanského zákoníku automatická

transformace občanského sdružení na zapsaný spolek. Do 1. 1. 2016 musíme změnit název, aby obsahoval „spolek“ nebo „zapsaný spolek“ či „z. s.“, do 1. 1. 2017 musíme změnit stanovy (jsou-li v rozporu s novým občanským zákoníkem). Výbor MS připraví tuto transformaci a předloží ji ke schválení příští výroční členské schůzi.

ZÁVĚR

Čhtěla bych poděkovat členům výboru Matice Svatohorské za veškeré jejich úsilí. Všem členům Matice Svatohorské, dárcům a dobrodincům děkuji za jejich pomoc, podporu a modlitby. Pro tektorovi Matice P. Janu Sokulskému přeji pevné nervy a pevné zdraví a stálou pomoc a ochranu Matky Boží v jeho úřadě.

Věra Langová, předsedkyně výboru Matice Svatohorské

Schváleno VČS 31. 5. 2014, Svatá Hora 31. 5. 2014

Téhož dne projednáno výborem Matice Svatohorské a doporučeno ke schválení Výroční členskou schůzí.

Zprávy ze Svaté Hory

- V pátek 4. 4. Matice svatohorská uspořádala benefiční koncert na podporu stavby nových varhan pro svatohorskou baziliku. V rámci koncertu tradičně vystupovali sólisté Národního divadla v Praze.
- 13. 4. jsme slavili Květnou neděli, mše svaté v 9 a 11 hodin začínaly průvodem s ratolestmi ze svatohorského náměstí. Při liturgii zazněly zpívané Matoušovy pašije od Pavla Šmolíka.
- 17. 4. jsme Zeleným čtvrtkem zahájili oslavy Velikonoce. Mši svatou na památku poslední večere Páně jsme slavili od 17 hodin. U oltáře sloužili všichni členové komunity redemptoristů ze Svaté Hory. Hlavním celebrantem byl P. David Horáček.
- Na Velký pátek byla v 15 hodin křížová cesta v ambitech, kterou vedl svatohorský administrátor P. Jan Sokulski a od 17 hodin se konaly Velkopáteční obřady vedené P. Krzysztofem Strzelczykem, při kterých zazněly zpívané Janovy pašije.
- Velikonoční vigílie jsme slavili v sobotu 19. 4. od 21 hodin. Celebroval P. Jan Sokulski.
- V neděli 20. 4. o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně při mši svaté v 9 hodin zazněly Velikonoční duchovní písně od A. V. Michny z Otradovic. Tento den byly při všech mších svatých žehnány pokrmý.
- O velikonočním pondělí 21. 4. se v odpoledních hodinách v bazilice konal velikonoční koncert Svatohorského chrámového sboru.
- V pátek 25. 4. zasedal ve farním sále výbor Matice svatohorské.
- Ve dnech 26. 4. – 3. 5. navštívili redemptoristy na Svaté Hoře vizitátoři z generálního domu v Římě, P. Jacek Zdrzalek a P. Joao Pedro Fernandez. Koncelebrovali při mších svatých v bazilice.
- Ve čtvrtek 1. 5. proběhlo u svatohorské Kalvárie recitování Máchova Máje v podání studentů Gymnázia pod Svatou Horou.
- V sobotu 3. 5. jsme na Svaté Hoře slavili Arcidiecézní pouť za duchovní povolání. Hlavním celebrantem byl kardinál Dominik Duka. V tento den se rovněž uskutečnila třetí pouť motorkářů na Svatou Horu, mši svatou celebroval P. Ladislav Herýán SDB.
- V sobotu 17. 5. se konala pouť bývalých členů PTP. Zároveň se tuto sobotu v Korunovační kapli konala Orelská pouť.
- V neděli 18. 5. při mši svaté v 11 hodin se konala slavnost prvního svatého přijímání. Eucharistii poprvé přijalo 8 dětí. Mši svatou celebroval P. David Horáček.
- V sobotu 31. 5. slavila svoji pouť Matice svatohorská, mši svatou sloužil P. David Horáček.
- V pátek 20. 6. požehnal P. David Horáček skupině přibramských mladých, kteří v rámci cyklopouti vyrazili do bavorského Bodenmaisu.
- V sobotu 21. 6. se v Korunovační kapli konala pouť řeckokatolíků.
- V neděli 22. 6. jsme při mši svaté v 9 hodin slavili Boží Tělo. Mše svatá byla zakončena eucharistickým průvodem ve svatohorském ambitu a rohových kaplích. Celebroval P. Jan Sokulski.
- V sobotu 28. 6. začaly oslavy 282. výročí korunovace milostné sošky Panny Marie svatohorské. Večerní mši svatou v 19:30 sloužil P. David Horáček, po této mši svaté následoval průvod se svíčkami.
- V neděli 29. 6. mši svatou v 9 hodin celebroval Mons. Karel Herbst, pomocný biskup pražský. Po této mši svaté následoval průvod s milostnou soškou Panny Marie. Slavnosti se též zúčastnili cyklisté z bavorského Bodenmaisu.

Milosti Panny Marie v obrazech

Svatohorský komiks

Svatohorský komiks

Svatohors

5.

V průběhu popisu vyobrazení jsme prošli kolem venkovní kaple s oltářem Narození Panny Marie. Na prvním obraze za tímto oltářem je několik dojmů; z jednoho z nich vychází žena, která pozdvihuje ruce k Rodičce Boží Svatohorské. Jí vstříc vzpíná ručky ze sklepa malý košiláček. V české rukopisné kronice je tato událost zaznamenaná k roku 1737 takto: „Roku 1737 paní Doroty Frantylové jednorodné dítě skrz okno do domácího sklepa spadlo. Matka hned na kolena padla a se vši možnou důvěrností Rodičce Boží Svatohorské slib za dítě učinila. Pak do sklepa běžela a s největším svým a domácím podivením dítě, které ještě chodit neumělo, již na patnáctém schodu, na který po svém pádu vylezlo, beze všeho úrazu nalezla a objala, jak to na namalované tabulce, kterou zde obětovala, všechno jest viděti.“

6.

Obraz další znázorňuje spřežení koní, padajících se srázné stráně. Za nimi leží žena; druhá sedí v rozlámaném voze a dívá se za spřežením. Za ním utíká s rozpřaženými rukama hošík. Zobrazen je tu případ, který se v letopisech Svaté Hory uvádí na rok 1686 a zní: „Dne 8. září toho roku přinesl Václav Čecháček z Dobřevu záslibný obraz a děkoval nejsv. Rodičce Boží, že jeho rodina, když koně se splášili a je s vozu svrhli, bez úrazu vyšla, všichni se zachovali a zde spolu s otcem díky vzdávali.“

7.

Na obraze na druhé straně oblouku spatřujeme kousek lešení na stavbě. S lešení padá střemhlav hošík. Svatohorský kronikář o tom píše: „Roku 1693 František Spurger ze Soběslavě, svatohorský žáček, z dětské všetečnosti na den Nanebevzetí P. Marie, chtěje viděti poutníky, kterých na ten den mnoho na Svaté Hoře bývá, vlezl na zeď residence, kteráž se tehdáž stavěla, a neopatrně s výše 14 sáhů spadl na samé kamení. Volal tedy, co mohl: „Ježší, Maria, pomozte mně! Svatohorská Rodičko Boží, pomoz mi!“ Z toho pádu nic nemohlo následovati, než se všechen poláme. Ale nikoliv; neb Matka Páně svému žáčku ruku nastavila, na níž on spoléhaje, slabým hláskem na p. Pátera jednoho volal, ale nebyl žádný, který by slyšel. Až potom jej plačtivě volati slyšel jiný žáček, a pohlédnuv dolů, viděl Františka omdlévajícího. Povolal kněze, který příběhnuv, lítosti znamení nad hříchy dávajícímu rozhřešení dal a poslední pomazání. Všichni se domnívali, že hned umře. Zatím jej hojila Rodička Boží, které učinil na radu jednoho p. Pátera slib, že na den Nanebevzetí P. Marie, co živ bude, pobožně zpověď a sv. přijímání vykoná. Kdo ten pád s tak hrozně výšky na kamení viděl, ten nemůže jinak, než přítomnou a zázračnou P atky Milostivé pomoc vychvalovati.“ Tolik kronika. Rozumí se samo sebou, že slova kronikáře: „Matka Páně svému žáčku ruku nastavila,“ nesmí se bráti doslovně, nýbrž obrazně, že na její přímluvu u Boha žáček dopadl tak, že žádného smrtelného úrazu neutrpěl.

8.

Elipsový obraz představuje vysoký dům, s jehož střechy padá muž, kdežto druhý muž ještě něco na střeše robí. Třetí muž leží již na zemi a k němu směřují paprsky od Rodičky Boží Svatohorské. Tímto způsobem naznačují svatohorští malíři, komu se dostalo milosti. K roku 1674, který jest na obraze namalován, zaznamenává kronika stručně: „Jan Jiří Weiceneker z Prahy tu děkoval Rodičce Boží Svatohorské, že, ač spadl s vysoka, přece nepřišel k žádnému úrazu.“ Co však znamená ten druhý a třetí muž na obraze? To jsou různé okamžiky jednoho a téhož pádu. Aby malíř divákům, kteří o příhodě Weicenekra ničeho nevěděli, událost vylíčil tak, aby poznali, v čem milost jemu poskytnutá vlastně záležela, volil jakýsi druh kinematografie, a namaloval omilostněného ve třech dobách: na střeše, při pádu a na zemi. Ovšem je tu potřebí jistého důvtipu, abychom uhodli, že je to pouze jedna nešťastná příhoda. Podobných způsobů svatohorští malíři užili, jak se ještě přesvědčíme, častěji.

9.

Jednobarevný menší obraz znázorňuje pád ženské osoby s okna. Tento obraz jest asi namalován podle záslibného obrazu, který dle letopisů Svaté Hory přinesla 7. května 1686 jakási Kateřina „za chování své služebné v nešťastném pádu s okna od všelikého úrazu.“

10.

Další jednobarevný obraz představuje pád ženy se schodů. Jest tak namalován dle záslibného obrazu, který 5. června 1699 zaslal na Svatou Horu pan Jiří Ignác Vollentin, správce a ředitel statku řádu sv. Kláry ve Znojme. Zní: „Důstojný pane! Netajím se, že dcera má Alžběta věku svého asi 6let majíc do těžké nemoci upadla. Ježto veškery lidské prostředky nic neprosplely, zaslíbil jsem ji blah. Panně a Matce Boží na Svaté Hoře a hned zdraví nabyla. Přípověď jsem, že tam za ni pošlu jiného, aby tam pobožnost vykonal. Ale z mnohých příčin zanedbal jsem to vykonati. Proto se letos 9. dubna přihodilo, že Alžběta v předání se schodů spadla a ruku levou si zlámala. Vidouc to manželka má Marie Terezie, hned obrátila srdce i mysl svou i oči své k zázračné P. Marii na Sv. Hoře, a zaslíbila hned dceru na Svatou Horu. Ó zázraku nad zázraky! Požehnaná budiž na věky blahoslovená Matka Boží, že v tom okamžiku dcera má ani nejmenší bolesti nepocítila a na nic si nenaříkala, nýbrž v téže hodině tak dokonalého uzdravení dosáhla, že na zlámané ruce žádného úrazu nebylo viděti. Za to jsme my, rodiče, nejslavnější nejmilostivější Panně a Matce Boží Marii nejpokornějšími díky zavázání. Z povinné vděčnosti hned jsme poutníka poslali na Svatou Horu se záslibným obrazem, věncem a librou vosku, prosíce pokorně požehnanou Matku Boží, aby ráčila tuto skrovnou obět od nás milostivě přijmout.“

Příběh č. 10 v odlehčeném komiksovém zpracování.

S využitím textu P. Václava Smolíka CSsR. připravil Mikoláš Troup

První svaté přijímání na Svaté Hoře

Pohledy do svatohorských kupolí

Kaple svaté Máří Magdalény v podobě jeskyně

Tentokrát naše kroky směřují do kaple sv. Máří Magdalény. Neotevřít se tedy před námi pohled do kupolí, do výšin, nýbrž se dostáváme do nejnižší položené části svatohorského poutního areálu, kde byl využit suterénní prostor pod Plzeňskou kaplí k tomu, aby zde byla zřízena uměle vytvořená jeskyně, takzvaná grotta. Ta navozuje představu poustevnictví, pobývání v samotě a v svobodném vydání se, podřízení celého lidského života službě Bohu. Vnitřní ztvárnění s krápníky utváří vztahy, které pak skrytou silou vedou člověka k následování poustevnice sv. Máří

Magdalény. Tato žena v závěru svého života měla žít v Efezu anebo v jeskyni nedaleko Marseille, „kde podle Zlaté legendy Jakuba de Voragine strávila Máří Magdaléna 33 let kajícího života, v místě zv. Sainte-Baume (Svatá jeskyně), které leží ve skalnatém masívu (618 m n. m.). Nejstarší zmínky o Sainte-Baume pocházejí ze 12. století a již do středověku bylo hojně navštěvováno poutníky. [...] Vlastní prostor kaple v Sainte-Baume je však tvořen skutečnou jeskyní.“ (Jan Royt, časopis Umění 37/1989, s. 501) Na Svaté Hoře je celá kaple vyzdobena uměle vytvořenými krápníky. Vznikla již v době barokní, na její výzdobu věnoval prostředky generál francouzského původu Jean de la Crone, který se podílel na obraně Prahy v roce

1648. O patronátu generála de la Crone svědčí jeho erb a erb jeho manželky umístěný nad oltářním výklenkem - nikou - ve štukovém rámci, jenž přidržují andělé. Uměle vytvořené krápníky zdobí také např. kapli sv. Máří Magdaleny na Skalce nad Mníškem pod Brdy anebo se s nimi setkáme v zahradě Valdštejnského paláce v Praze, kde se nachází uměle vytvořená krápníková stěna pod širým nebem.

V oltářní nise svatohorské kaple se nachází socha sv. Máří Magdalény, která je zobrazována jako kající poustevnice, s lebkou, vyjadřující pomíjivost všeho pozemského,

Pohled do krápníkové kaple sv. Máří Magdalény

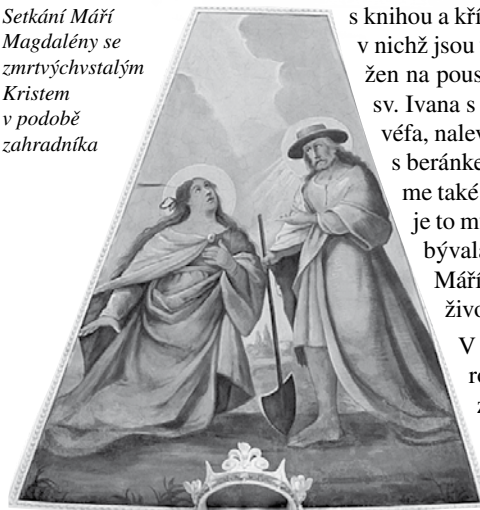

Socha sv. Máří Magdalény

Setkání Máří Magdalény se zmrtvýchvstalým Kristem v podobě zahradníka

s knihou a křížem. Po obou stranách oltáře se nacházejí další niky, v nichž jsou umístěny sochy světců, jejichž život byl rovněž založen na poustevnictví. Díváme-li se na oltář, napravo je to socha sv. Ivana s laní, která je jeho atributem, vedle něj dále sv. Jenováfa, nalevo od oltáře je v nice umístěna socha sv. Jana Křtitele s beránkem, a dále socha sv. Marie Egyptské. V nikách najdeme také štukové mušle, v nice se sochou sv. Máří Magdalény je to mušle trojitá. Mušle je symbolem putování, poutnictví, bývala také odznakem poutníka. V souvislosti s kaplí sv. Máří Magdalény lze v mušli spatřovat odkaz na putování životem, který směřuje k Bohu.

V klenbě se pak na osmi freskách malovaných v okrových barvách sépií jako v zrcadle odrážejí události ze života sv. Máří Magdalény, včetně výjevu „Noli me tangere“ přímo nad oltářní nikou, kdy se Máří Magdaléna setkává se zmrtvýchvstalým Kristem a nepoznává jej, protože se jí ukazuje jako zahradník. Ve vrcholu klenby na fresce zasazené do

osmibokého štukového rámce spatřujeme nebeské oslavení sv. Máří Magdalény. Na této fresce ji vidíme, jak je v nebi obklopena anděly.

„Úcta k Máří Magdaléně v našem prostředí měla již od středověku velkou tradici.“ (Jan Royt, časopis Umění 37/1989, s. 502) Poutní kaple a kostely zasvěcené Máří Magdaléně najdeme v celé západní Evropě, například ve Vézelay, kudy vedly cesty poutníků a kde se zastavovali při putování do Compostely.

Erb donátora v kartuši přidržené anděly

Výzdobu kaple sv. Máří Magdalény provedli Giovanni Bartolomeo Cometa a Giovanni Battista Colombo, práce byly dokončeny v roce 1666. Do kaple sv. Máří Magdalény lze kdykoliv nahlédnout malým okénkem v jejích dveřích anebo do ní vstoupit během prohlídky Sváté Hory s průvodcem. O svátku sv. Máří Magdalény 22. července zde bývá sloužena podvečerní mše svatá k její cti.

Eva Hovorková

Socha sv. Ivana v nice mezi krápníky

II. ročník výstavy fotografií Svaté Hory

Po úspěšném loňském prvním ročníku pokračuje i v letošním roce výstava fotografií Svaté Hory, a to v místech, která jsou se Svatou Horou spojena poutní tradicí či historickým poutem. V srpnu budou fotografie ke zhlédnutí v severní Itálii.

Prvním místem, kde byly letos neobvyklé a zajímavé pohledy na interiér a exteriér Svaté Hory ke zhlédnutí, bylo město **Dobříš**, které leží na poutní cestě na Svatou Horu z Prahy. Vernisáž výstavy se konala v neděli 23. února 2014 v 10.30 hodin v Pastoračním centru sv. Tomáše, kde byly fotografie Stanislava Příbyla, Jana Traxlera a Miroslava Zelenky vystaveny do 11. dubna 2014.

Z vernisáže v Dobříši poté výstava „putovala“ do **Ostrova u Tochovic**, který leží při poutní cestě na Svatou Horu z opačného, tedy jižního směru. Vernisáž v Galerii 20Gé, jež proběhla v neděli 20. dubna 2014 ve 14.30 hodin, byla doplněna zajímavou přednáškou pana Jána Chvalníka o řezbářské tradici zhotovování kopií svatohorské madony na Příbramsku a pestrým velikonočním programem pro děti i dospělé. Několik desítek fotografií Svaté Hory, které vznikly při nejrůznějších příležitostech v posledních deseti letech, zde bylo ke zhlédnutí do 20. května 2014.

Vernisáž výstavy v Dobříši

Čelověmecké již **99. katolické dny**, které se v letošním roce konaly v **bavorském Řezně**, a na něž byli poprvé také pozváni katolíci z ČR, nabídly příležitost k prezentaci fotografií Svaté Hory. Bavorsko je jednou z oblastí, odkud po staletí přicházeli a dosud přicházejí poutníci na Svatou Horu. Výstava byla instalována v kostele sv. Michaela v městě Neutraubling, které je určitým předměstím Řezna. Zahájení výstavy se konalo v rámci Katolických dnů ve čtvrtek 29. května 2014 v 19.00 hodin. Hned následující den zde fotografie zhlédlo velké množství návštěvníků, kteří se účastnili programu s tehdy ještě berlínským, dnes již kolínským kardinálem Rainer

Maria Woelki. Výstava se zde konala do 20. června 2014.

Na začátku srpna poputuje výstava do severní Itálie, nejprve do **údolí Valle di Ledro** a poté do **údolí Val di Gresta**. Obyvatele obou údolí ležících nedaleko Tridentu zasáhl během 1. světové války podobný osud. Protože tyto tehdy rakousko-uherské oblasti ležely na samé frontě mezi monarchií a Itálií, bylo civilní obyvatelstvo odsunuto do vnitrozemí, mimo jiné do různých obcí a měst v Čechách a na Moravě. Takto rozptýlení, pravidelně putovali Italové jednou do roka na Svatou Horu, kde jednak čerpali duchovní sílu pro svůj každodenní nelehký život vysídlenec a jednak se setkávali se svými příbuznými a přáteli. Toto v roce 2008 znovu oživené historické pouto je důvodem konání výstavy fotografií Svaté Hory v severní Itálii.

Více informací o spojitosti Svaté Hory a Valle di Ledro najdete kromě jiného ve starších číslech časopisu, zejména v následujících: 4/2008, 4/2009 a 3/2012.

Obě údolí ležících nedaleko jezera Garda jsou též oblíbenými turistickými destinacemi, jak mezi domácími, tak německy mluvícími a v posledních letech rovněž českými turisty.

Vernisáž výstavy se bude konat v sobotu 9. srpna 2014 v 17 hodin v oratoriu sv. Josefa v Pieve, části obce Ledro, kde bude možné zhlédnout fotografie do 15. srpna. Poté se výstava přesune do **Casa Sociale v obci Nomesino**, kde bude zahájena v pondělí

18. srpna 2014 v 19.30 hodin a přístupna veřejnosti do konce srpna.

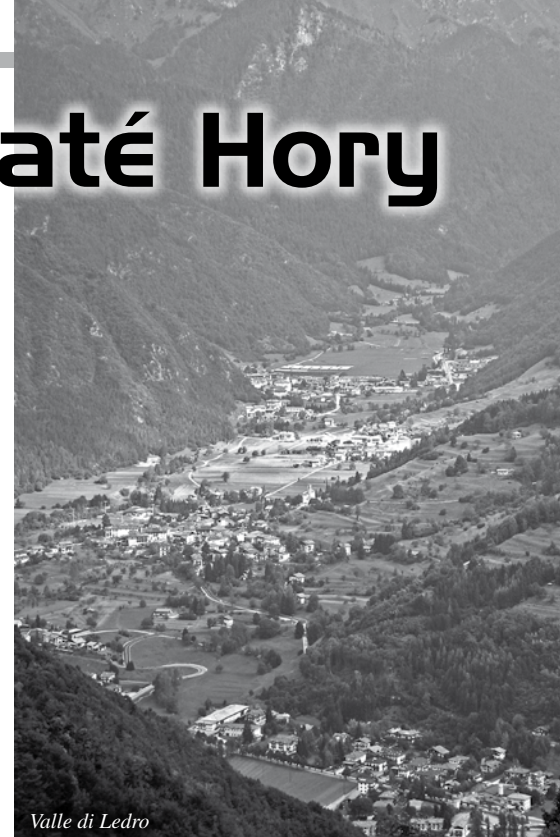
Podobně jako v loňském roce mají i letos návštěvníci možnost vybrat až tři vystavené fotografie, které je nejvíce zaujaly. Tím se zapojí do sestavení nástěnného kalendáře na rok 2015, v němž bude publikováno dvanáct fotografií ohodnocených návštěvníky jako nejlepší. Tři z účastníků této ankety budou na podzim vylosováni a obdrží zmíněný kalendář.

Výstavu „Svatá Hora, místo přesahující hranice“ pořádá Matica Svatohorská, spolek přátel a dobrodinců Svaté Hory, díky finanční podpoře Česko-německého fondu budoucnosti, města Příbram a firmy Sacromontana.

Informace o výstavě najdete též na internetových stránkách Svaté Hory www.svata-hora.cz.

Poděkování patří všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli a přispívají k uskutečnění této výstavy.

Jana Hovorková

Valle di Ledro

Galerie v Ostrově u Tochovic

Slavnost Nejsvětějšího Vykupitele

O třetí červencové neděli Kongregace redemptoristů tradičně slaví slavnost Nejsvětějšího Vykupitele. Chtěl bych proto vysvětlit, co tento titul, kterým oslovujeme Ježíše Krista, znamená. České slovo vykoupění – stejně jako řecké apolytrósis a latinské redemptio – přirovnává spásu k aktu, jímž se mohl otrok ve starověku stát svobodným: někdo za něho musel zaplatit výkupné (byť někdy jen symbolické).

V dnešní době víra ve vykoupění a spásu upadá v zapomenutí, zapomíná se na ni víc než na víru v Boží sebezjevení. Bůh ale přišel v Ježíši Kristu na tento svět z velice konkrétního důvodu: aby nás vykoupil, spasil. Tam, kde se náboženství chápe jako vlastní produkt lidského ducha a snažení, nelze o vykoupění Bohem vůbec mluvit. Na víru ve vykoupění se proto zapomíná kvůli falešnému pojetí náboženství. Toto temné pojetí „víry“ se šíří i mezi mnoha křesťany a je extrémně vyjádřeno v náboženském hnutí New Age. Zde obraz Boha není založen na Božím zjevení, ale na procesu lidského poznávání. Bůh tak dostává podobu, kterou mu přisuzují „osvícení“ lidé, a ne tu, kterou skutečně má a zjevuje. Bohu se přisuzuje obraz jednoty dobra a zla, světla a tmy, stává se jakousi zcela neosobní existencí. Toto pojetí je ale v protikladu k Bohu, který se projevuje osobním zájmem o každého jednotlivce a vychází vstříc bloudícímu. Je v protikladu k Bohu, který se stal člověkem a vzal na sebe bolest, utrpení a smrt člověka. Spása spočívá v osobním setkání s Kristem, který, jak píše svatý Pavel, „si mě zamiloval a vydal sebe samého za mne“. První list sv. Petra říká: „Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupěni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů. Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu.“ V samém srdci eucharistie zaznívají slova: Hle, Beránek Boží, ten, který na sebe vzal hříchy světa. A v tom je naše vykoupění.

Nyní pár slov z historie. Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele byla založena 9. listopadu 1732 ve Scale v Neapolském království. Založení předcházelo setkání zakladatele sv. Alfonse z Liguori s chudými pastýři v okolí Scaly. Alfons byl biskupem ze Scaly pozván, aby před svátkem Povýšení Svatého Kříže roku 1731 kázal nověnu v katedrálím chrámu. Tam se zakladatel modlil před sochou ukřižovaného Krista a pochopil, že Bůh není především Soudce, ale že je láskyplný a jeho láska přivedla na svět Ježíše, který nás vykoupil. Jako učenci, který byl zamilován do Kristova kříže a nesmírně si vážil Spasitelova utrpení, v němž viděl souhrn všech důkazů Boží lásky, se mu zdálo nepochopitelné, že je tak mnoho těch, kteří Ukřižovaného nemilují. Snažil se je pro něj nadchnout mluveným i psaným slovem a při zpovědích vedl kajícíky k opravdovému obrácení. Vyzýval: „Upři svůj pohled na Ukřižovaného. Pozoruj Božího Beránka, zabitého na obětním stole. Pomysli, že je milovaným Synem věčného Otce a byl ukřižován pro lásku k tobě. Pohleď, jak jsou jeho ruce rozepjaté, aby tě objaly; jeho hlava je nakloněná, aby ti dal políbení pokoje; jeho bok je otevřený, aby tě sevřel ve svém Srdci. Co nyní řekneš o Bohu, který tě tak miluje? Nezaslouží si, abys ho miloval?“

V první encyklice Redemptor hominis, Vykupitel člověka, Jan Pavel II. napsal: „Ježíš Kristus je středem vesmíru a dějin.“ Tak začíná programový text; chvalo zpěv Bohu, který se, jak praví 2. vatikánský koncil, svým Vtělením spojil s každým člověkem, aby byl každý člověk bez výjimky Kristem vykoupěn, třebaže si toho není vědom. Proto – píše dále papež – je člověk první a základní cestou církve, která touží sloužit jednomu jedinému cíli: aby každý člověk mohl objevit Krista, protože pouze v Něm, Synu Božím, je spása. Člověk totiž nemůže žít bez lásky, píše Jan Pavel II, a sám v sobě je nesrozumitelnou bytostí, jejíž život je zbaven smyslu, pokud mu není zjevena láska, pokud se s ní neseťká, pokud ji nezakusí a neosvojí si ji. Právě proto Kristus Vykupitel plně zjevuje člověka člověku samému.

Benedikt XVI. v encyklice Deus Caritas Est napsal: „Slovo láska se stalo jedním z nejužívanějších, ale také nejvíce zneužívaných slov, s nimiž spojujeme zcela odlišné významy.“ Připomeňme si nejprve množství různých významů slova láska. Mluvíme o lásce k vlasti, o lásce k povolání, o lásce mezi přáteli, o lásce k práci, o lásce mezi rodiči a dětmi, mezi sourozenci a příbuznými, o lásce k bližnímu a o lásce k Bohu. V této rozmanitosti významů se také objevuje láska mezi mužem a ženou, v níž je neoddělitelná souhra duše a těla a která člověku nabízí příslib štěstí, jež se zdá neodolatelné, takřka jako původní druh lásky vůbec, vedle něhož na první pohled všechny ostatní druhy lásky blednou. Zde vyvstává otázka: nepatří všechny tyto formy lásky přeci jen nějakým způsobem dohromady a není snad láska ve všech svých rozmanitých projevech vlastně jedna? Nebo jen používáme jedno a totéž slovo pro zcela odlišné skutečnosti?

Ve světě, v němž se někdy s Božím jménem spojuje msta nebo dokonce povinnost nenávidět a páchat násilí, je toto poselství zvláště aktuální a má velmi konkrétní význam. Boží láska k nám je základní životní otázka a vyvolává rozhodující otázky ohledně toho, kdo je Bůh a kdo jsme my. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm. (Jan 4, 16) Tato slova z prvního listu apoštola Jana s jedinečnou jasností vyjadřují ohnisko křesťanské víry: křesťanský obraz Boha a z něho vyplývající obraz člověka a jeho cesty. Kromě toho nám v témže verši Jan nabízí jakousi formuli křesťanské existence: Poznali jsme lásku, jakou má Bůh k nám a uvěřili jsme jí (srov. 4,16). Uvěřili jsme lásce Boží – tak může křesťan vyjádřit základní rozhodnutí svého života.

Na počátku toho, že jsem křesťanem, nestojí mravní rozhodnutí nebo velká Idea, nýbrž setkání s událostí, s jednou Osobou, která dává našemu životu nový horizont, a tím jeho rozhodující směr. Víra, jež si uvědomuje Boží lásku, která se zjevila v Ježíšově proboděném srdci na kříži, podněcuje lásku a je konec konců jediným světlem, které vždy znovu osvětluje temný svět a dává nám odvahu k životu a jednání. Láska je možná a my jsme schopni ji žít, protože jsme stvořeni k Božímu obrazu.

Ve svém díle „Jak milovat Ježíše Krista“ svatý Alfons de Liguori napsal: „Veškerá svatost a dokonalost duše spočívá v lásce k Ježíši Kristu, našemu Bohu, našemu nejvyššímu dobru, našemu Vykupiteli. Lásce přísluší spojit a chránit všechny ctnosti, které činí člověka dokonalým.“

P. Krzysztof Strzelczyk

Tanec Svaté Trojice

církev kulatého stolu

V 7. století n. l. se v církevní tradici začala prosazovat nauka, která se snaží vyjádřit vzájemné prolínání osob Svaté Trojice a tajemství její trojjedinosti metaforou tance, při kterém si jednotlivé Božské osoby vzájemně dávají přednost. Toto učení se nazývá „perichoresis“ (řecké slovo označující rotaci, kruhový pohyb) a jeho obsahem je přesvědčení, že každá z osob Trojice potřebuje ke své plné realizaci obě další Božské osoby a může se rozvíjet jen v neustálém „dialogu“, ve vzájemné prostoupenosti a odkázanosti.

Tato myšlenka se stále častěji objevuje i v současné teologii. Německý teolog Hermann J. Pottmeyer například zdůrazňuje: „Je-li některý z trojičních principů podceňován nebo opomíjen, dochází k hlubokému narušení proudění životodárné mízy v těle církve. Zapomíná-li se na Boha Otce, ztrácí se ze zřetele společná důstojnost a misie, které jsou základem společenství. Není-li církev pojímána jako Kristovo tělo, uspořádané společenství věřících, [...] pak se rozpadá na jednotlivce, kteří si nárokují jedni proti druhým to, že jsou nositeli Ducha. Zapomíná-li se konečně, že církev je chrámem Ducha svatého, stává se z ní tuhá hierokracie, což je výraz odporující ideálu společenství.“

Podobně jako můžeme u jednotlivých osob Trojice vnímat jejich specifické vlastnosti, jimiž působí v dějinách spásy, můžeme za pomoci pojetí „církve jako ikony Trojice“ vnímat jednotlivé „rysy“ církve, které zvyrazňují a obrazně ilustrují některé z těchto vlastností („Boží lid“, „tělo Kristovo“, „chrám Ducha“). Lze se pak ptát, zda některé z těchto rozměrů nejsou příliš potlačené na úkor druhých. A právě učení o perichoresis nám připomíná, že tyto rysy mají být vzájemně obsaženy jeden v druhém, že i v praxi se musí navzájem prostupovat v pohybu jakéhosi „kolového tance“, neustále přecházející jeden do druhého.

ikonu drží nebo se na obraz dívá. Kéž je pro nás hluboké tajemství Boží Trojice také tímto pozváním. Pozváním k radosti, svobodě a rovnosti, pozváním ke kulatému stolu.

Mikoláš Troup

Homilie biskupa Karla Herbsta

pronesená na slavnosti Korunovace 29. 6. 2014

Přátelé, sestry a bratři.

Setkal jsem se s dívkou, mohla mít šestnáct roků. Svěřila se mi, že má velikou radost, protože to není dlouho, jen několik týdnů, co přijala křest, a že má velmi ráda Pána Ježíše a že se raduje z toho, že křest přijala, ale že zatím nějak nenašla cestu k Matce Boží, Panně Marii, a zeptala se mě, jestli to vadí. Já jsem si v duchu pomyslel „ach, zlatíčko“. Mariánská úcta, vztah k Panně Marii, tomu se přece učíme s tím, jak přijímáme mateřské mléko. Mateřskou úctu vidíme na našich maminkách, maminka nás vezme za ruku a vede nás na Májovou do kostela, naučí nás modlit se Zdrávas a člověku to ani nepřijde, že by to bylo nějak mimořádné nebo zvláště náročné. Maria je maminka a maminku potřebujeme. Každý, kdo je katolíkem plus mínus, to v podstatě dobře ví.

Je to několik dnů, co za mnou přišel jeden pán s tím, že slyšel, že jistý jiný pán za pokání za skutky, které učinil ve svém životě, se vydal pěšky odněkud z Belgie až do Říma, a jestli by něco podobného nemohl podniknout také. Což o to, člověk může ledacos podniknout. Ale já jsem mu řekl: „Vždyť máš auto. Víš, co je běžné tady v Praze a v pražské arcidiecézi? Sednout do auta, když člověk nemůže pěšky, zajet si na Svatou Horu, raději ve všední den, dveře mariánské baziliky jsou otevřené a Panna Maria vyhlíží ty, kteří si přijdou rovnat své životní věci. Zajd si tam. Vždyť to místo je posvátné. Už když se přichází zezdola z parkoviště, to místo se vynořuje. To je jedinečné. A odevzdej tam Panně Marii všechny své bolesti. Také jí můžeš odevzdat své hříchy. Ona zná nejkratší cestu k svému synu, našemu Pánu Ježíši Kristu, ona tě tam dovede“.

Někdo řekne: „Ale počkejte, vždyť když znám Pána Ježíše, tak žádnou zprostředkovatelku nepotřebuji, já si to s Pánem vyřídím sám a můžu být bez Panny Marie.“ Jak může být katolíkem bez Panny Marie? To si samozřejmě můžeme říci my. Přátelé, vzpomeňte si na dnešní evangelium. To je kouzelná ukázka toho, jaký je vztah k Matce Boží, jaký je vztah Matky Boží k Pánu Ježíši, jejímu synu, Božímu synu. To je naše nebeská maminka, Panna Maria.

Byla jakási svatba, na kterou přišli k chudým lidem, a došlo víno. Svatba bez vína může taky být, ale s vínem by asi byla veselejší a nebylo by to trapné. No, jsme na svatbě u chudých lidí, nedivte se. Tady moc radosti nebude. Ale třeba bude. Měli bychom se dívat na svatebčany a místo toho se díváme na Matku Boží a na Pána Ježíše, jak oni to všechno vidí a co se to tam odehrává. Panna Maria, neúkoluje svého syna a neříká mu, co by měl udělat, ona ví, že jí to nepřísluší, ví moc dobře, kdo to je vtělený Bůh, její syn Ježíš Kristus. Ale jestli tady na tom místě teď může někdo nějak pomoci, tak je to on. Tak jenom pootočí hlavu a řekne: „Nemají vína.“ Ježíš jako kdyby řekl: „A já to mám řešit? Vždyť ještě nepřišla moje hodina. Ale já ti mám něco odmítnout Matko Boží, Panno Maria? Tobě neodmítnu nic. Naplňte nádoby vodou.“ A pak už jsme svědky prvního zázraku, kde, jak se modlíme v růženci,

se projevilo božství našeho Pána Ježíše Krista. A vidíme, jaké je místo našeho Pána a jaké Matky Boží a že ona se přimlouvá za svůj lid, že jí můžeme světit i všechny své bolesti a všechny své trampoty... Jak to řekl bratr hned na začátku mše svaté, udělejte, co vám řekne Maria, udělejte, co vám řekne, vždycky a všude. Je to potřeba. A tak vidíme před očima Matku Boží a známe její program. „Jsem služebnice Pána, ať se stane podle tvého slova.“ To řekla andělovi, jako kdyby znala program svého syna, našeho Pána Ježíše Krista: „Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a svůj život jako výkupné za nás za všechny dal“. Je to ohromující a myslím si, že to člověk ani nemůže domyslet a pochopit. Bůh, který je pánem vesmíru, jde na smrt, jde tam dobrovolně, aby se za nás obětoval, aby splatil naše viny, aby nás zachránil a aby prošel tím vším, čím prochází konec konců každý z nás, protože život není vždycky lehký. A my jsme smrtelníci a potřebujeme boží pomoc, potřebujeme otevřenou Boží náruč, potřebujeme zakoušet Boží lásku. A Maria? Maria je učitelka lásky, naše nebeská maminka, zlatá a jedinečná.

Co myslíte, že jsem té dívence řekl? „No, když říkáš, že máš ráda Pána Ježíše, třeba bys ráda učinila to, co mu uvidíš na očích.“ A ona řekla, že ano, pro Pána Ježíše všechno. „Tak si vzpomeň, jak to bylo na Kalvárii. Co řekl, když byl přibitý na kříž. Synu, Jene, hle, to je tvá matka. Vezmi jí k sobě a matko, maminko, vezmi k sobě toho učedníka, udělej to tak. To je přece přesně ono, vždycky ráda uděláš to, co ti Pán Ježíš radí. A on ti radí, abys přijala Pannu Marii, on ti radí, aby ses jí nechala vést, a že dojdeš do cíle, na správné místo, ve správnou chvíli a nic ti v životě nebude chybět“.

Vyplatí se, opravdu se vyplatí hledět na Marii a někdy, přátelé, někdy se vyplatí i hledět na věřící a do jejich očí. Já jsem kdysi dávno byl chvíli kaplanem na Svaté Hoře. Někdy jsem dostal za úkol, abych si stoupl za sošku Panny Marie, kterou chtějí věřící uctít, abych tu sošku držel. A oni přicházeli, jeden za druhým, s úctou a s radostí, že mohou, políbili roušku Panny Marie. A já jsem mohl hledět do jejich očí. Bylo to pro mě povzbuzením, protože každý člověk nese ve svém srdci nějakou starost, nějakou úzkost. Každý člověk v něčem potřebuje pomoci. To jsem zase slyšel ve zpovědnících, jak si někteří lidé zoufají a jak jim není dobře. A i kdyby se žádný zázrak nestal a na Svaté Hoře se to nevyřešilo, tak jedna věc se vyřešila. Upevnil se vztah k Matce Boží. A když půjdu ze Svaté Hory s tebou, Panno Maria, Matko Boží, když půjdu s tebou, nebudu sám. Ty mi budeš pomáhat, ty mě povedeš, ty se na mě usměješ a ono to dobře dopadne. Ať už tak nebo onak. Vždyť se přece každý den modlíme: „Buď vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi.“ Chceme jenom to, co chceš ty, Bože, jak jsme to dnes slyšeli v evangeliu. Dej tedy nebeský Pán: chvalme Marii, chvalme tu, která byla jedinečná v tom, že jako jediná byla vybraná, aby se stala Matkou Boží. Proto k ní voláme: oroduj za nás, svatá Boží rodičko. Aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních. Dejž to nebeský Pán.

Redakčně upraveno

Poutníci

Datum	Země	Poutníků						
9. 4. 2014	ČR Plánice	51	17. 5. 2014	Polsko	51	5. 6. 2014	Polsko Radziejow	90
28. 4. 2014	Polsko	51	17. 5. 2014	ČR	45	7. 6. 2014	ČR Hronov	46
29. 4. 2014	Německo Schwedt an der Oder	40	17. 5. 2014	ČR Prusinovice	51	7. 6. 2014	ČR Blovice	46
30. 4. 2014	Polsko	49	17. 5. 2014	ČR Beroun		7. 6. 2014	ČR Tachov	45
30. 4. 2014	Filipíny		18. 5. 2014	ČR Votice, Vimperk, Volyně	90	11. 6. 2014	ČR Rožmítal pod Třemšínem	30
1. 5. 2014	Německo 2x	75	22. 5. 2014	Německo		12. 6. 2014	Německo Gunching	30
2. 5. 2014	Slovinsko		23. 5. 2014	Mexiko	53	12. 6. 2014	ČR Lidečko	71
2. 5. 2014	Francie		24. 5. 2014	ČR Praha-Chodov	54	14. 6. 2014	ČR	15
4. 5. 2014	ČR Kozlovice	56	24. 5. 2014	Malajsie	43	17. 6. 2014	ČR Praha	5
8. 5. 2014	ČR Příbyslavice	81	24. 5. 2014	Mexiko	33	18. 6. 2014	ČR Frýdek-Místek	44
8. 5. 2014	Německo	60	24. 5. 2014	Německo Postmunster	28	20. 6. 2014	Německo Markt Bibart	23
9. 5. 2014	ČR Olbramovice	46	24. 5. 2014	Německo	50	21. 6. 2014	Polsko Gryf	31
10. 5. 2014	ČR Plzeň		29. 5. 2014	ČR		22. 6. 2014	Slovensko	48
10. 5. 2014	Německo		29. 5. 2014	Německo Bayerisch Eisenstein		22. 6. 2014	Německo	51
10. 5. 2014	Brazílie	18	31. 5. 2014	ČR Pacov	48	23. 6. 2014	ČR Praha	5
15. 5. 2014	Kanada	52	31. 5. 2014	ČR Praha		28. 6. 2014	Německo Bayerische Eisenstein	
			5. 6. 2014	USA	20	28. 6. 2014	Německo Bodenmais	20

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2014

14. 9. – 18. 9.	„Život s Kristem podle Janova evangelia“	P. Angelo Scarano	1.510 Kč
18. 9. – 21. 9.	Exercicie pro seniory – „Zralý život v pohledu víry“	Mons. Aleš Opatrný	1.200 Kč
13. 10. – 17. 10.	„Exercicie s Terezíí z Avily“	P. David Horáček, CSsR	1.510 Kč
19. 10. – 25. 10.	Exercicie pro kněze	P. Jindřich Krink	2.310 Kč
16. 11. – 22. 11.	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	2.310 Kč
23. 11. – 29. 11.	Exercicie pro kněze	P. Pavel Pola, OCD	2.310 Kč
3. 12. – 6. 12.	„Symboly adventu“ – uvedení do liturgické doby	P. Petr Beneš, CSsR	1.200 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večeri v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden v konkrétních kurzu. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex_dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

6. 9.	Pout nemocných a zdravotně postižených. Mše sv. v 11.00 s udělováním svátosti pomazání nemocných. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00, 17. 00.
13. 9.	Pout bývalých svatohorských vokalistů, trubačů a ministrantů v 9. 00. Další mše sv. v 7.00, 17. 00.
13. 9.	Příbramská svatohorská šalmaj 10.00 - 23. 00.
15. 9.	Panny Marie Bolestné. Mše sv. v 7.00, 9.00, 17. 00.
26. 9.	Bl. Kašpara Stangassingera, CSsR. Mše sv. v 7.00, 9.00, 17. 00.
28. 9.	Sv. Václava. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30. Hudba při liturgii v 9.00: J. Churáček - Missa „Beatus vir qui timet Dominum“.
5. 10.	Bl. Františka Xaverského Seelose, CSsR. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
16. 10.	Sv. Gerarda Majelly, CSsR. Mše sv. v 7.00, 9.00, 17. 00.
1. 11.	Všech svatých. Mše sv. v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00. Možnost získání plnomocných odpustků pro duše v očistci.
2. 11.	Všech věrných zemřelých. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30. Po odpolední mši sv. následuje dušičková pobožnost. Hudba při liturgii v 15.30: M. Troup - Malá liturgie za zemřelé. Možnost získání plnomocných odpustků pro duše v očistci.
6. 11.	Bl. španělských mučedníků, CSsR. Mše sv. v 7.00, 9.00, 17. 00.
9. 11.	Výroční den založení Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30. Možnost získání plnomocných odpustků.
22. 11.	Sv. Cecilie. Mše sv. v 7.00, 9.00, 17. 00. Slavnostní svatocecilské nešpory po mši sv. v 17. 00.
23. 11.	Ježíše Krista Krále. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30. Od 12.00 do 15.00 adorace Nejsvětější Svátosti. Možnost získání plnomocných odpustků.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle: Areál otevřen 6.30 - 17.00

Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši je požehnání milostnou soškou a její uctívání

Po odpolední mši svaté jsou nejprve zpívané nešpory

Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Pondělí - sobota: Areál otevřen 6.30 - 18.00

Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svaté v 7.00, 9.00 a 17.00

Schody: Svatohorské schody otevřeny 8.00 - 17.00 (v zimě jen do 15.30)

Svatost smíření: Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Ve středu od 16.00 katechismus pro dospělé (mimo červenec a srpen)

Ve čtvrtek po odpolední mši svaté půlhodinová adorace

V pátek mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské

V sobotu po mši svaté v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na <http://www.svata-hora.cz>, nebo je předat osobně v sakristii

V postní době v pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence

V květnu denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svaté májová pobožnost s katechezí

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí & pátek: 9.00 - 12.00; 13.00 - 15.30

V případě nutnosti je možné se na duchovní správu nepřetržitě obracet na tel: 603 797 393 - P. Sokulski, administrátor.

Prodejna knih a poutního zboží, Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba

Provozuje Sacromontana, s.r. o., IČ: 27363261, DIČ: CZ27363261, odp. os. Martina Jechortová.

Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, fax: +420 318 429 934, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba Svatohorského poutního muzea a prodejny poutního zboží neděle: I. - XII: 9.00 - 17.00

pondělí - sobota: I. - III. & XI. - XII: 10.00 - 15.00 • IV. - V. & IX. - X: 9.00 - 16.00 • VI. - VIII: 9.00 - 17.00

Expozice Svatohorského poutního muzea je volně přístupná za dobrovolné vstupné.

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách muzea,

jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou Svatohorského poutního muzea.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Cena prohlídky 70 Kč / 50 Kč, rodinné vstupné 190 Kč, cizojazyčný výklad 100 Kč / 80 Kč, děti do 6 let zdarma.

Prohlídka s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídka výstavy na Letním kůru „Svatá Hora v čase i nad časem“ - na požádání v prodejně za dobrovolné vstupné.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s. Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.

Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar

(náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Matouš Ferdinand Sobek z Bílenberka (1618 – 1675)

Rodák z Rajhradu, člen benediktinského řádu, později opat kláštera u sv. Mikuláše na Starém Městě Pražském. Po založení diecéze v Hradci Králové byl jmenován jejím prvním biskupem. Roku 1668 se stal pražským arcibiskupem. 27. srpna 1673 vysvětil nový svatohorský kostel a celý areál. Chtěl se usadit v Příbrami a žádal císaře Leopolda I. o povolení postavit si zde zámek. Jeho vize se neuskutečnila. Historické prameny o něm uvádějí, že to byl muž dobrotivý a pokojný.

Detail obrazu ze série významných osobností spojených s historií Svaté Hory